

Eudito Henrico Flockenio Henricus Alerus S. P. De a^o 1633.
 Nec te quoz, Amice observande, pertinacis silentii et ne-
 glecta amicitia immerito accuso, quippe qui probata bris
 literis; plures per tantum temporis non vidi: benevolentie
 memoriam penè omnem exuisse videris, ubi tot epistolarum officiosa
 manu mentes ad te exaratis responsum omne denegasti. Equi-
 dem nescio cur tam frigide colatur amor pristino conque-
 dinis, quem in multis non vulgariter quondam mihi propensius
 interire, invito compevor. Non mea scioria hoc impu-
 tabit scio, sanioris iudicii arbiter, prosertim cum vires
 sapientis conatibus meis ad amicorum officia promptissimis
 defuisse vere conquerar. Labores quidem tuos, quos gra-
 vioribus industriis impendis, veniam, fateor, mereri, nec
 inficias eo literas, quas ad avunculum nostrum continuas
 perpetua amica voluntatis vestigia prodere. Attamen,
 quid est, quod nulla hactenus epistola, toties hicet provo-
 catus, nostras oras appulisti? heu mihi, scribendi sedu-
 litatem postulas, et ipse calamum obstinate deponis? Plu-
 rimum mentionem facerem, nisi negotii cupidam impedi-
 mentum et festinatio abiturientum hoc ipsum prohiberet.
 Aliis literis relinquam, quod temporis angustia hac vice
 preterire jubet. Tua humanitatis erit, benevole inter-
 pretari, quæ audacius non nihil animi dolor explicuit.
 Vale meque amorem tibi intimum debentem amare non
 planè deesse. Raptim Bremae pridie cal. Junij a^o 1633.
 T. perpet. off.
 Henricus Alerus

Inscriptio.
 Eudito ac prostanti Viri Juveni
 An. Henrico Flockenio, S. Th. Studioso
 Amico suo colendo Lugdunum Batavorum.

Me et excellentissime D^{ne} observande. Non
 potui ad hunc diem quæ a me petit bris
 mittere. Cuius est, q. me obruunt negotia, dem-
 di q. a compor eram, q. ad tempus satisfacieba
 eccellen^{da} via. Somnus largiatur, ut mihi
 lumis transeat per Graciam. at non Graciam in.